

ТІСІТ

28 листопада 2007 року
(середа) № 8
святковий випуск

засзек

Нам 1 рік!!!

17 листопада 2007 року студентській газеті Zaszek виповнився
1 рік!!!

Здається нещодавно ми готували 1 номер газети, а вже перед
нашими очима ми бачимо 7 повноцінних випусків, насичених
цікавою та потрібною інформацією.

Отож, вітаємо нашого маленького Zaszeka з його першою
річницею!!!

Бажаємо успіху та популярності у читачів, все більш цікавих
та різнопланових статей, а також майбутнього визнання!!!

Надіємся, що із закінченням нашого навчання у ТІСІПТ,
Zaszek не закінчить свого існування!!!

З повагою Масляна Оксана та Тікач Ірина

Студентське життя

Епідемія плагіату. Як виробити імунітет?

На консультацію прийшла студентка-заочниця і принесла майже готову дипломну роботу. Викладач була дуже здивована, коли побачила, що "опус" дівчини складався цілком з її власних наукових статей, опублікованих два-три роки тому. Після гнівних професорських монологів і нотацій на кшталт того, що плагіат - дуже погано, і що перекладається це слово з латини на українську як викрадення, настав час обурюватися студентці. Вона, майже не збентежена, пояснила, що й не думала викрадати чужий текст і думки, а чесно заплатила за дипломну роботу одній із комерційних фірм, які займаються виготовленням рефератів, курсових, бакалаврських, кандидатських і докторських. "А що, ніби ви не знаєте, вони ж на кожному кроці... Самі пишуть лише ті, у кого грошей нема... Або ботани якісь", - останній камінець був у "викладацький" город.

Єдине, у чому мала рацію дипломниця, так це у тому, що так робить, на жаль, певна - і зовсім немала - частина школярів, студентів і навіть кандидатів та докторів наук. Одні "чесно" купують собі наукові роботи, інші - нечесно списують у колег. Різниця лише у тому, що сивочолий професор добре розуміє: плагіат коли й не карається за законом, то принаймні не схвалюється у колі науковців. А от прийдешнє покоління не знає і цього.

Справді, нащо "ботанитися", якщо за порівняно невеликі гроші можна купити будь-яку наукову роботу "під ключ"? Грамотно, чисто, акуратно, вчасно. Таким чином, зберігся час, сили, та ще й оцінку позитивну отримав або вчений ступінь доктора наук.

Тому й бізнес у "продавців" йде добре. Розвішані на стовпах оголошення, тітоньки з маленькими папірцями про послуги з написання кандидатських і докторських, які стоять біля кожного з корпусів інститутів та університетів - це забави дилетантів. Більш високий рівень - адресна розсилка. Так, студентам, запрошення до фірм, які спеціалізуються на виготовленні наукових праць, надходять на поштову скриньку та електронну адресу. Тобто вже не просто розкидають "продавці" свої об'яви, а підходять диференційовано. Отже, мають адреси потенційних "покупців". Цікаво, аспірантам і докторантам вищих навчальних закладів теж приходять такі запрошення на домашню адресу? Тоді виникає запитання, як потрапляють ці адреси в арсенал фірм? І взагалі, хто займається таким бізнесом? Що написано у статуті цих фірм, тобто якою діяльністю вони мають займатися? Які звіти носять у податкову та інші контролюючі організації?

Ми можемо навести конкретний приклад.

Знайома талановита жінка, кандидат філологічних наук, назвемо її Тетяною, нині працює в одному з музеїв у великому місті на сході України. Пише курсові і дипломні для сучасних "митрофанушек" ще з 1995 року.

- *А що було робити? Двоє дітей, зарплата мізерна, та й ту місяцями не платили. Попросили написати дипломну роботу - отримала непогану суму. Потім більше як 70 відсотків кандидатської написала начальниці, заробила профспілкову путівку з дітьми в санаторій. А там пішло-поїхало, - розповідає вона. - Гидко, соромно, але жити на щось же треба.*

- *А Ваша докторська як?*

- *І кандидатська, і чернетки до докторської - все пішло на продаж. Це тепер беруть чиїсь роботи і перепрошують їх кілька разів у різні вузи і до різних викладачів, а кілька років тому цінувалася лише оригінальна робота.*

Тетяна розповіла, що роботи "на замовлення" пишуть не лише музейні працівники і кваліфіковані досвідчені бібліотекарі, а й наукові працівники, кандидати наук. Отримують невеликі гроші, але жити на них можна.

Отак і живемо. Одна частина суспільства продає свій час, талант, сили, майстерність, творчі здібності і

Дивує лише, чому це питання не порушили депутати Верховної Ради та різних обласних і місцевих Рад. Ті, хто презентує себе як "честь, гідність, совість" - що там іще... нація? Невже вони не бачать цієї хвороби, яка буквально косить суспільство? Чи хтось із них уже "захворів" на плагіат і не хоче привертати увагу до такої ганебної хвороби? А кому це заважає? Всім добре - одні платять гроші, а інші - заробляють. До чого тут наука?" Всі мовчки підтримали ще одного "бацилносія" хвороби, від якої у нас поки що не виробився імунітет.

знання за копійки. Інша ж купує курсові роботи, дипломи приватних, а іноді й престижних державних вузів, кандидатські і докторські, монографії і наукові праці, а потім часто керує тими, хто писав їм контрольні ще на студентській лаві.

Міністерство освіти України у вересні 2007 р. видало суворе попередження про

припинення цієї діяльності. Ну то й що? Хтось злякався? Важко у це повірити, адже на кожному стовпі маячать оголошення "Реферати, дипломи, докторські". Та ще й пропонують купити вже готові роботи у студентів та аспірантів.

Чи є вихід? Думаємо, що так. У суспільстві потрібно виробити імунітет проти плагіату. Для цього можна спробувати припинити - не на папері, а насправді - діяльність фірм із продажу курсових et cetera. Щоб не виникало навіть спокуси. Потрібно підвищити заробітну плату вченим, викладачам, працівникам музеїв, бібліотек, аби не принижувати талановитих людей копійками і не змушувати їх йти "на панель" для продажу власних знань. Уже була пропозиція створити електронний банк усіх праць, що захищаються в Україні, і за його даними знаходити списані роботи - від реферату до докторської. Так, це має спрацювати. Проте що робити з безцеремонним "запозиченням" ідей.

Нарешті, треба просто пояснювати школярам і студентам, та навіть й аспірантам, що плагіат ганьбить.

TOEFL. Які зміни?

Один з найпоширеніших лінгвістичних іспитів, який слугує підтвердженням здатності студента здобувати академічну освіту англійською мовою, зазнав серйозних змін. І це не просто певне косметичне поліпшення тесту, але серйозна переробка, яка ґрунтується на тривалих наукових дослідженнях.

У порівнянні із старою як комп'ютерною, так і паперовою версією новий TOEFL (Test English as a Foreign Language) включає цілий новий розділ, спрямований на перевірку навичок розмовної мови, приділяє велику увагу контексту з акцентом на учбові ситуації і фокусується на навиках критичного мислення. Тест також має нову установку на перевірку вміння вести записи. Таким чином TOEFL з інструменту вимірювання знань про мову перетворився на інструмент вимірювання знання мови. Тепер він досліджує, наскільки добре тестований знає мову, щоб вчитися і спілкуватися з викладачами та іншими студентами, конспектувати лекції, розвивати тему, про яку щойно прочитав, опонувати по почутій ситуації. Новий зміст тесту визначив і його назву. Тепер TOEFL не просто тест англійської мови як іноземної, але TOEFL iBT - побудований на інтернет-технологіях.

Що у нового тесту всередині?

Читання (Reading). Цей розділ має три уривки, що складаються з тринадцяти рядків. Це можуть бути повідомлення на наукові, соціальні або гуманітарні теми. Наприклад, це може бути шматок тексту на тему виникнення і значення наскельних малюнків. Новим у цій частині тесту є вибір із запропонованих варіантів кращого переказу комплексу висловів. Таким чином кандидат повинен визначити, з якою метою до тексту були включені ті або інші фрази. Додалися також питання, що визначають здатність екзаменованого робити висновки. Таким чином, основним завданням розділу "читання" є визначення розуміння структури тексту і здатності критично мислити. У процесі роботи над цією частиною тексту необхідно буде відповісти на 36-70 питань. Час виконання - від 60 до 100 хвилин.

Аудіювання (Listening). До цієї частини іспиту входять дві розмови (по 10 речень) і чотири академічні лекції (по 24 речення). Прослуховувати завдання можна тільки один раз. Диктор може говорити не тільки "американською англійською", але і мати британський або австралійський акцент. Зміст розмов пов'язаний з учбово-побутовими темами. Наприклад, попросити у бібліотекаря допомоги підібрати необхідну літературу. Лекції можуть трапитися з будь-якої тематики, припустимо, із біології або бізнесу, і містити абсолютно незнайому інформацію. Аудіювання містить від 34 до 51 питання, на які необхідно дати вичерпні відповіді. Новою в цій секції тесту є тривалість звучання (2-5 хвилин), зміст (учбово-побутова і наукова тематика) і лексичне наповнення. Останнє може бути сконцентроване на змісті вислову, структурі лекції або стисло відобразити явища і наступні наслідки. На це завдання

Розділ "усна мова" (Speaking) є абсолютно новим. Він має шість завдань, більшість з яких пов'язана з прослуховуванням речень або питань тривалістю 15-30 секунд і відповідями, на які залежно від складності відводиться 45-60 секунд. Всю роботу потрібно зробити за 20 хвилин.

Перші два питання зазвичай не є складними для розуміння. Вони просять кандидатів описати або висловити особисту думку з таких тем, як навчання або студентський побут.

Наступні два завдання є інтегрованими. Необхідно прочитати текст, прослухати пов'язану з ним інформацію і не забути зробити деякі нотатки. Потім тестований має пояснити зв'язок між двома уривками, спираючись на зроблені записи. Наприклад, це може бути текст про підвищення вартості навчання і пов'язана з цим дискусія двох студентів. Завдання полягає в тому, щоб підсумувати їхні думки і пояснити свою власну думку.

Останні завдання полягають у прослуховуванні тексту і наданні власної підсумкової відповіді або, у випадку, якщо кандидату дістається лекція, пояснення.

Найголовнішим у цій частині іспиту є те, що всі завдання необхідно виконувати дуже швидко. Тому без належної підготовки укластися у відведений час буде дуже складно.

Письмо (Writing). Ця секція тесту складається з двох частин. Як і в попередньому варіанті тесту, вона включає есе, яке необхідно написати за тридцять хвилин. В есе обсягом у 300 слів необхідно ґрунтуючись на своєму життєвому досвіді, розкрити певну тему. А ось перше завдання є абсолютно новим і в старій версії не застосовувалося. Воно вимагає об'єданих умінь. Необхідно прочитати текст академічного змісту, прослухати пов'язану з цією темою лекцію і потім письмово висловити свої сумніви щодо почутої лекції. На викладення думок кандидату відводиться 20 хвилин часу. Основним для виконання цього завдання є висловлення свого критичного мислення. Для того, щоб одержати високі бали, необхідно відзначити основні моменти матеріалу, пояснити їх, співставити з іншими і відобразити контраст між двома текстами.

Зразки завдань доступні на сайті toefl.org

Відбулися зміни і в системі оцінювання. Новий TOEFL iBT тепер вимірюється у таких балах:

- Аудіювання (Listening) - 0-30
- Читання (Reading) - 0-30
- Усна мова (Speaking) - 0-30
- Письмо (Writing) - 0-30
- Загальний бал - 0-120

Українські спогади на POLSKIEJ STRONIE

Цього літа двадцять студентів ТІСІТ провели літо у Польщі. Спочатку бажаючих побувати у іншій країні було багато, але встояли “найсильніші”, які жодного разу за два місяці, проведені на wsi Pamiątkowo w Poznańskiej gminie, не пошкодували, що зважились на цю поїздку!!! Отже, це була так звана “мовна практика з можливістю заробітку”, яку організував наш інститут для своїх студентів.

Дорога вперед була дуже веселою. Кожен із нас уявляв собі два місяці проживання у іншій країні по-різному. Що чекало на нас за 1000 км від рідного Тернополя? На це запитання нам хотілось дати відповідь якнайшвидше!

Коли ми приїхали, нас прийняли дуже тепло. Поселили в готель по четверо людей у кімнати. І так, все тільки починалось...

Отже, ми жили і працювали у містечку Пам'янтково поблизу Познані.

Вперше побувавши у місті Познань, нам здавалось, що ми потрапили у інший світ! Те, що тиждень тому ми бачили лише по телевізору – було поруч.

З кожним кроком нашої прогулянки нам відкривалися:

- ❖ старовинна архітектура;
- ❖ мальовничі пейзажі квітучих парків;
- ❖ сучасні гіпермаркети і величезні торговельні центри;
- ❖ надзвичайно чисті і затишні вулички і сквери;
- ❖ привітні та усміхнені люди.

Вулиці Познані нам нагадували місто Львів. Ще до поїздки ми довідалися, що ці два міста дуже схожі між собою. А також ми знайшли й схожість до нашого рідного Тернополя. Це велике красиве озеро у серці міста.

Саме озеро і прилегла до нього територія мають назву Мальта. Це місце відоме у світі, тому що там проводяться змагання міжнародного значення з віндсерфінгу і плавання на байдарках (żeglaze i kajakaże). А також це улюблене місце

відпочинку молоді, адже на берегах Мальти знаходиться безліч маленьких затишних кафешок, кінотеатрів під відкритим небом, майданчик для гольфу, штучні гірки для катання на лижах і санках і все це доповнюють красоти озера і неймовірна кількість різноманітних ліхтарів.

Та все ж таки нашим улюбленим місцем стала

головна площа м. Познань – Stary Rynek, на якій завжди було дуже багато туристів з різних країн світу. Саме там вперше ми скуштували польську національну страву “Kebab”, смак якого згадуємо це й досі.

Наші враження про Познань безмежні і писати про це ми могли б ще багато, але повернемося до Пам'янтково.

Ми стали свідками і учасниками найважливішого свята цього містечка – Festyn. Дійство відбувалося на boisku (найбільший стадіон). Все починалось з футбольного міні-чемпіонату між

командами з сусідніх містечок. Нажаль, команда з Pamiątkowo, за яку ми вболівали, зайняла лише II місце. А

ввечері розпочалось святкування з великою кількістю пива, смачних

закусок, танцями і живою музикою. У цей вечір ми навчилися танцювати польську Польку, яка суттєво відрізняється від української.

Не зважаючи на щоденну важку роботу в саді, ми знаходили сили і час

Хлопці ловили рибу, а ми, дівчата, сиділи на березі і співали українські пісні, які дуже сподобались полякам. Ми з впевненістю можемо сказати, що свято вдалось!

Отже, як вже було сказано на початку нашої статті, ніхто з нас жодного разу не пожалів про цю подорож, яка докорінно змінила наші погляди на життя, відкрила нам очі на інший світ, зробила нас набагато сильнішими і дорослішими. А найголовніше – подарувала нам нових друзів, з якими ми спілкуємось ще й досі!!!

на зустрічі з нашими новими друзями-поляками. Саме спілкування з ними допомогло нам вдосконалити знання польської мови, основи якої ми здобули в ТІСІТ.

Сили для подальшої

роботи нам надавав пан Роман, власник Restauracji „Przystań”, де ми щоденно обідали. Страви були дуже смачні і поживні. Наприкінці нашого перебування у Польщі пан Роман організував для нас свято на свіжому повітрі біля озера з piwom і kielbaskami.

Масляна Оксана і Голоюх Настя, МЕ-31

“ПСЕВДОДРУТ” Okradł kolegów

Нам боляче й соромно згадувати цей момент, але, нажаль, він відбувся і мовчати про це не варто.

Давайте почнем все з початку для тих, хто цього не знає...

**Ярмарка “Дари осені” – 2006
Вовк Віталій - друг, одногрупник і
просто хороша людина...**

З якою проводили багато часу, разом святкували різні свята, вважали його своїм другом, довіряли багато таємниць і все ж таки ми помилились...

25 червня 2007 року група студентів ТІСІТ вирушили до Польщі на практику, разом із нами був і Віталій.

Ми разом працювали, як то кажуть, заробляли гроші своїми руками.

І в один прекрасний день, коли нам видавали нашу першу зарплатню, Віталік підозріло вирішив залишитись вдома. Сказав, що піде в магазин по продукти, питав нас, що нам купити, став начебто “добрим ангелочком”. Але не все так гарно, як воно здається...

Повернувшись додому, ми були шоковані розгاردіажем у готелі. Усі одразу ж кинулись до своїх кімнат і побачили, що пропали гроші і усі цінні речі (мобільні телефони, фотоапарати, мрз).

З очей полились сльози, руки тремтіли, наче настав кінець світу...

Але одразу ж приїхала поліція, почали опитувати потерпілих, обслідувати усі кімнати і знімати відпечатки пальців.

Віталік гадав, що він продумав все до єдиної деталі, але на розумних завжди знаходяться розумніші! І все таки він зізнався у своєму злочині і показав місце, де були сховані усі речі та гроші. За законами Польщі та законами України його було осуджено умовним терміном, але, нажаль, нікому не відомо на скільки.

Більше нічого не будемо писати, одне підтвердження ми знайшли у польському тижневику...

PAMIĄTKOWO
Okradł kolegów

Wponiedziałek po południu Komenda Powiatowa Policji w Szamotułach została powiadomiona o włamaniu do hotelu pracowniczego oraz kradzieży na terenie Zakładu Sadowniczego w Pamiątkowie na ul. Szkolnej. Okazało się, że pokrzywdzeni to młodzi studenci z Ukrainy, którzy pracowali tam przy zbiorach. Ukradziono im telefony komórkowe, odtwarzacz MP3 oraz plecak i pieniądze. Sumę strat oszacowano na 7 tysięcy złotych. Policjanci przesłuchali pięć osób poszkodowanych i ustalili sprawcę. Okazało się, że jest nim zgłaszający kradzież, który wcześniej podał się za jednego z pokrzywdzonych, 20-letni obywatel Ukrainy. Wszystkie skradzione przedmioty odzyskano a sprawca w policyjnej izbie zatrzymania oczekuje na posiedzenie sądu. Grozi mu od roku do 10 lat pozbawienia wolności. AM

Вітаємо новачків

31 Вересня була набрана група МА-11. Вона складається з 7 студентів.

Протягом першого тижня поступово відбувалося

знайомство. Доводимо до Вашого відома, що 17 вересня наша група святкувала День першокурсника. Цей час ми провели весело і незабутньо, а також ми мали змогу дізнатися більше один про одного.

Було дуже приємно познайомитися з нашим куратором Магерею Т. В., яка з першого ж дня почала виконувати свої обов'язки. Тетяна Володимирівна одразу повела нас у кінотеатр "Перемога" на перегляд історичного фільму. Ми впевнені, що таких подій буде не мало!!!

Ми дуже раді, що прийшли вчитися саме в ТІСІТ!!!
Група МА-11

Студентське життя для мене – це перший крок до мого майбутнього, вивчення нових предметів і вдосконалення досі набутих знань. Також, це нові знайомства, курйозні ситуації та багато цікавого. Мені дуже пощастило з колективом, в якому перебуваю кожен день. Це викладачі, які мають особливий підхід до будь-якого студента, адже якби не ці люди, які спрямовують нас у напрямку правильного життя і додають натхнення до навчання, то нам було б важко. І завдяки цим людям є шанс, що з нас вийдуть хороші спеціалісти своєї галузі. Також невід'ємною частиною студентського колективу є одногрупники, які оточують мене не лише в процесі навчання, а й у повсякденному житті. Одногрупники – це люди, які підтримають в любу хвилину, розвеселять, коли сумно і допоможуть у навчанні. Кожен з них є індивідуальною особистістю, але у нас є багато спільних інтересів.

Отже, студентське життя – це весело, це пізнання цікавого, це твоє майбутнє, це друзі, які можливо будуть супроводжувати нас протягом життя. І я дуже щаслива, що у мене є ЦЕ ВСЕ!!! Я вважаю, що людина не відчувши смак студентського життя, багато втратила!

Епішина Аліна

Перші кроки до студентського життя, знайомства та перші враження...

З перших днів старалася запам'ятати дорогу, хоча й навчальний заклад розташований у вдало підібраному місці. Відчуття, що це початок студентського життя ще не приросло...

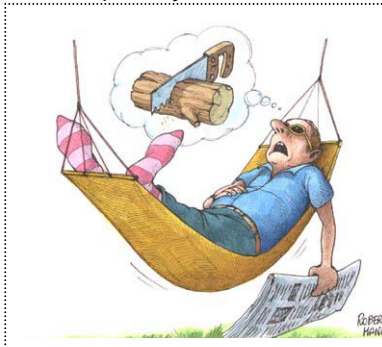
З дорогою покінчено. Надалі – багато-багато незнайомих облич. Дивишся на всіх присутніх у ВУЗі, вони дивляться на тебе...аж смішно згадувати. Потім стараєшся запам'ятати імена тих незнайомих облич, які протягом 4 років, 1460 днів, мінус 48 днів вихідних, мінус 20 днів міні-канікул взимку, плюс 62 дні літніх канікул, мінус невідома кількість днів з невідомих причин будуть проходити перед очима.

Були такі випадки, що вибачалася кілька раз за те, що забулася як "величати". Цитую: "Ой, вибач, сама (сама) розумієш – декілька днів знайомі. Повтори, будь-ласка, як тебе звати." І т.д. і т.п..

Перші два тижні пройшли вдало. В пам'яті тримаються вже всі імена і деякі прізвища одногрупників.

Із уст добре знайомих і по своїй теорії вже знаєш, як і по якому можна підступити на екзаменах і не тільки до викладачів. Р. S. Без образ, наші тепер любими викладачі.

Підбігає до завершення перший семестр навчання. Не все так легко, як здавалося на перший погляд. Саме головне – вміло себе зарекомендувати!!!

День студента - хороша нагода зібратися разом і насолодитися всім тим, що дарує життя. Що означає цей день для самих студентів? Не знаю, як відповісте ви, а для нас це те, заради чого варто навчатися. Ви напевно вирішили, що ми перебільшуємо? Анітрішечки! День студента – це просто унікальна нагода по-новому відкрити для себе одногрупників, стати трішки ближчими, ріднішими. І ми впевнені, що студенти, які щороку проводять цей день разом, і після закінчення навчання стовідсотково залишаться "групою". Хоч ми вже на II курсі, але це було вперше коли День

студента святкували всім курсом. Признаюся чесно, я не чекала, що нас буде так багато!!! Нам було дуже весело. Спогадів залишилося дуже ба-га-то!!! Хоч дівчат було вдвічі більше, ніж хлопців, але ми не сумували. Ну, які у нас чудові хлопці! Чесно-чесно! Це ж треба - такий воістину царський подарунок, особливо для студентського гаманця! Шампанське (яким нас облили) і цукерки!

А потім були тости. Усілякі! І за День студента, і за іспит, і за злюку-викладача, і за кохання. До речі, скажу Вам по секрету, що День студента нас дуже зблизив!!! Дехто дуже здружився студентами з інших груп, а в деякого в серці загорів вогник, який називається ЛЮБОВ'Ю. Всі залишилися щасливими!!!

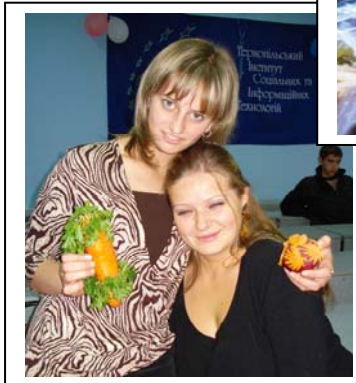
Отак-от святкують День студента у нас! А як провели його ви? Сподіваюся, голови не болять і спогади лишилися тільки приємні?

Мене звуть Епішина Аліна. Я навчаюсь у ТІСІТі, студентка групи СР-11. Хотіла б поділитись своїми враженнями про студентське життя.

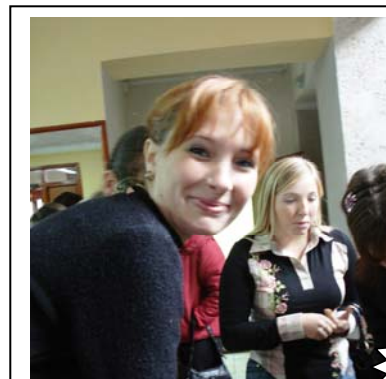
Групи II курсу

Фотосесія in da ТІСІТ

Осіння ярмарка - 2007

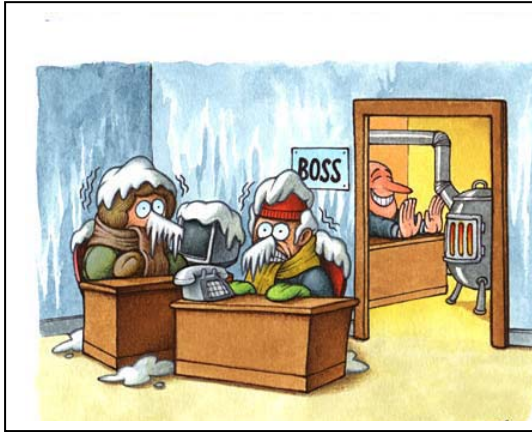

Переможці
група
СР-31!!!
Вітаємо!!!

Юридична сторінка

Як стати підприємцем

Останнім часом, під час занять, виникає безліч запитань про початок підприємницької справи середнього або малого бізнесу. Розуміючи потяг студентів до цього заняття, і те, що молодь навіть в такому юному віці намагається реалізувати себе, хочу допомогти їм в цьому, як і взагалі всім, хто намагається бути підприємцем.

Перед тим, як розпочати підприємницьку діяльність, необхідно визначитися з організаційно-правовою формою майбутнього підприємства. Господарська діяльність або підприємництво в Україні здійснюється суб'єктами господарювання: юридичними або фізичними особами.

Основними організаційно-правовими формами юридичних осіб як суб'єктів господарювання є підприємницькі товариства, які включають в себе господарські товариства (а саме: повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, товариство з додатковою відповідальністю, акціонерне товариство) та виробничі кооперативи. До цього переліку Господарський кодекс України відносить ще й приватне підприємство. Отже, перераховані види підприємств є основними організаційно-правовими формами при здійсненні підприємництва юридичними особами.

Фізичні особи мають право здійснювати свою підприємницьку діяльність після державної реєстрації (ст. 50 Цивільного кодексу України).

Державна реєстрація як юридичних, так і фізичних осіб – підприємців здійснюється згідно вимог Закону України "Про державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб - підприємців" від 15.05.2003 року.

Реєстрація фізичної особи в формі товариства з обмеженою відповідальністю вимагає значних коштів для створення статутного фонду. Розмір статутного фонду товариства з обмеженою відповідальністю має бути не меншим за 100

мінімальних заробітних плат. Статутний фонд створюється для існування і діяльності самого підприємства і його гарантування перед його кредиторами. Статутний фонд формується за рахунок вкладів учасників товариства. Вкладами учасників товариства можуть бути: будь-яке майно, грошові кошти, цінні папери, майнові права. Товариство з обмеженою відповідальністю може бути створено як одним, так і кількома учасниками. Незалежно від кількості учасників розмір статутного фонду повинен бути не меншим за 35 тисяч гривень, причому 50 % розміру статутного товариства належить внести до моменту його державної реєстрації, решта має бути сплачена впродовж першого року діяльності (пункт 3 статті 144 Цивільного кодексу України).

Господарський кодекс України передбачає таку організаційно-правову форму юридичної особи, як приватне підприємство. Згідно із статтею 113 Господарського кодексу України, приватне підприємство може бути створене на підставі приватної власності однієї або кількох фізичних осіб, або на основі приватної власності і суб'єкта господарювання – юридичної особи.

Господарським кодексом України не передбачені ані порядок створення приватних підприємств, ані мінімальний розмір для формування їхнього статутного фонду, а саме найголовніше – відповідальність засновників приватних підприємств.

Взагалі, враховуючи переважające значення Цивільного кодексу України, норми якого мають пріоритетне значення по відношенню до інших норм законодавства, в тому числі і до Господарського кодексу України, я б нікому не радив створення приватного підприємства.

При державній реєстрації слід дотримуватися певних правил поведінки, згідно діючого законодавства. Відповідно до статті 5 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" – державна реєстрація юридичних та фізичних осіб – підприємців проводиться державним реєстратором виключно у виконавчому комітеті міської ради міста обласного значення, або в районній державній адміністрації за місцезнаходженням юридичної особи, або за місцем проживання фізичної особи – підприємця.

Згідно з статтею 10 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців", за проведення державної реєстрації стягується реєстраційний збір в розмірі двох неоподаткованих мінімумів доходів громадян (34 гривні) – за проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця та 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян – за проведення державної реєстрації юридичної особи (170 гривень).

Для проведення державної реєстрації фізична особа, яка має намір стати підприємцем, повинна подати особисто (або надіслати цінним листом з описом вкладення) державному реєстратору за місцем проживання такі документи:

- Заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця (форма 10, бланк картки можна отримати попередньо у відповідного державного реєстратора);
- Копію довідки про включення заявника до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів;
- Документ, що засвідчує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця. Цим документом є копія квитанції, виданої банком, або копія платіжного доручення з позначкою банку (про банківські реквізити на оплачувані послуги або на оплату можна довідатися у державного реєстратора).

Державному реєстратору для проведення державної реєстрації забороняється вимагати будь-які інші документи, які передбачені за законом. Якщо документи для проведення державної реєстрації подаються фізичною особою – підприємцем державному реєстратору додатково пред'являється паспорт. Документи можуть бути подані не особисто заявником, а й його довіреною особою. Але така довіреність потребує нотаріального засвідчення. Документи можуть бути надіслані поштою цінним листом з описом вкладення.

Документи приймаються за описом, копія якого в день надходження документа видається заявнику з позначкою про дату надходження документу.

Термін державної реєстрації фізичної особи – підприємця не повинен перевищувати двох робочих днів з дати надходження документів. Свідоцтво про державну реєстрацію фізичної особи – підприємця повинно бути оформлене державним реєстратором і видане або надіслане рекомендованим листом заявнику не пізніше наступного робочого дня з дати державної реєстрації фізичної особи – підприємця.

Державний реєстратор не пізніше наступного робочого дня з дати реєстрації фізичної особи – підприємця зобов'язаний передати відповідним органам статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування повідомлення про проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця

із зазначенням номера та дати внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру та відомості з реєстраційної картки на проведення реєстрації фізичної особи – підприємця на облік. (Стаття 43 Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців”). Останнє – дуже впливовий момент. Це означає, що в Україні нарешті запроваджене єдине вікно для державної реєстрації фізичних осіб – підприємців (а також юридичних осіб). Тобто державна реєстрація у відповідному виконавчому комітеті міської ради міста обласного значення або у районній державній адміністрації означає, що підприємець не повинен оббивати пороги та стояти в довжелезних чергах для взяття його на облік у податкових органах, органах Пенсійного фонду України та органах соціального страхування.

Звичайно, Закон України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців” не є ідеальним у будь-яких випадках нашого життя.

Процес подачі документів для державної реєстрації, нажаль, триває довше ніж це було до набуття чинності зазначеним законом, оскільки

державний реєстратор повинен внести документи кожного заявника в окремий список, роздрукувати його і видати замовнику. Звичайно, черги ще не зникають.

Але, державна реєстрація, при всіх її недоліках, відбувається одночасно із взяттям суб'єктів господарювання, в тому числі і фізичних осіб – підприємців на облік у податкових органах,

органах Пенсійного фонду, органах соціального страхування і тому стояти в довжелезних чергах зовсім не обов'язково. Кожен заявник може особисто заповнити реєстраційну картку та засвідчити свій підпис на ній у нотаріуса. Це не займе багато часу і не буде коштувати великих грошей, а навпаки зекономить час. Після заповнення реєстраційної картки її разом з іншими документами необхідно надіслати до відповідного державного реєстратора поштою цінним листом з описом вкладення. В такому разі свідоцтво про державну реєстрацію буде направлено державним реєстратором заявнику також поштою на адресу заявника, яка зазначена в реєстраційній книзі.

Отже, дружить з законом і це принесе відповідний успіх у всіх ваших справах та починаннях.

В. І. Литвиненко
юрист

Нам нікуди від цього не дітись! "

-Прочитати колючості в віршуві погловдять-ся в даний момент-або-пре-кр-м-д-м-і-а-м-п-н-ій

Закони Мерфі

-Побачити оголошення про роботу.

Переможний метод Фостера

Щоб завоювати нагороду на фестивалі, треба стати членом нагородного журі попереднього року. І нагородити того, кого можуть вибрати в нагородне журі цього року.

Мерфологія життя

Рекламна мерфологія

Перший закон Фостера

Реклама завжди менш актуальна, чим думають її творці.

Другий закон Фостера

Набагато легко створити рекламу Унікальної Пропозиції Реалізації, чим товар, що володіє цією якістю.

Надзадача рекламних агентств Фостера

Не можна весь час задовольняти всіх людей, але бізнес рекламних агентств і полягає в тому, щоб намагатися робити це.

Надзадача реклами Фостера

Реклама потрібна товарам, оскільки вони: мало чим відрізняються один від одного; більшості людей не потрібні.

Біографічне доповнення Фостера

Люди реклами, які дійсно почали з кімнати по обробці пошти, завжди забувають згадати, що в ті часи все агентство належало його блискучому родичеві.

Третій закон Фостера

Стратегія рекламної кампанії з'являється тільки після закінчення якогось часу після початку кампанії.

Четвертий закон Фостера

Рекламодавці ніколи не отримують кінцевий результат в тому вигляді, в якому вони чекають його отримати, агентства ніколи не роблять всієї тієї роботи, яку вони мали намір зробити.

П'ятий закон Фостера

Будь-які витрати на рекламну кампанію більше, ніж може дозволити собі клієнт; менше, ніж чекали люди з творчого відділу; приблизно такі, яких з жахом побоювалися бухгалтері.

Закон читання ділових видань Фостера

Газети, освітлюючі бізнес, читають по одній з п'яти причин:

- Дізнатися плітки.
- Перевірити, чи надрукували придуману версію.
- Переконалися, що дійсна історія не стала надбанням гласності.

Поклавши в пральну машину 6 шкарпеток, виймаєш тільки 5.

Ремонт автомобіля коштує вказану суму плюс 50 відсотків.

Уживаний автомобіль - прекрасний засіб для поїздки в автосервіс і назад.

Чим менша держава, тим довший його гімн.

Потрібно бути песимістом, коли тобі везе, і оптимістом, коли не везе.

Всяке питання має дві сторони. Щоб добитися успіху, треба підтримувати обидві.

Совість зростає обернено пропорційно до об'єму влади.

Чим гірше у тебе з грошима, тим більше шансів, що виникнуть непередбачені витрати.

Те, що я хочу купити, мені не по кишені; а те, що по кишені - все одно дуже дорого.

З хворою дитиною треба звертатися як з дорослим, з хворим дорослим-як з дитиною.

Чим більше будеється лікарень і чим більше в них ліжок, тим більше хворих лежать в коридорах.

Покажи мені свої бактерії, і я скажу, з ким ти водишся.

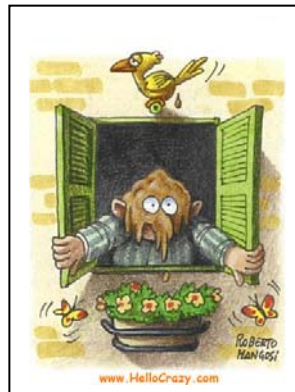
Те, що операцію можна зробити, не означає, що її робити необхідно.

Всякий прогрес, сприяючий тривалості життя людини, збільшує значення служби охорони здоров'я.

Чим більше терпіння, тим довше доводиться чекати.

Якщо щось дуже хочеться зробити - це або

аморально, або заборонено, або шкідливо для фігури. Чим більше книжкових магазинів, тим більше книг, яких не дістати. Закон кар'єри для жінок: 1) думай як чоловік; 2) поведься як леді; 3) працюй як кінь. Людині властиво помилятися, а ще більше - звалювати свою провину на іншого. Заводь друзів, поки

вони тобі не потрібні.

Тільки знявши дачу на півдні, дізнаєшся, скільки у тебе друзів.

ЦІКАВІ СТАТТІ

Виникнення фірми ADIDAS

Адольф Дасслер народився 3 листопада 1900 року в маленькому баварському містечку Герцогенаурах. Його мати була прачкою, а батько - пекарем. Аді, як називали Адольфа в сім'ї, ріс тихим хлопчиком. Коли йому було 14 років, Німеччина почала Першу світову війну, але Аді по малолітству на фронт не потрапив. Він туди і не рвався. Його пристрастю був футбол, що тоді став найпопулярнішою грою в Європі. У 1918 році війна закінчилася поразкою Німеччини. У країні панувала розруха й інфляція, а мільйони солдатів, що поверталися з фронту, поповнювали армію безробітних. Для родини Дасслерів наступили погані часи. На початку 1920 року Дасслери на сімейній раді вирішили організувати сімейну справу - пошиття взуття.

До реалізації ідеї Дасслери підійшли з німецькою докладністю. Під взуттєву майстерню віддали пральню матері. Винахідливий Аді переробив велосипед у машинку для оброблення шкір. Його сестри і мати робили викрійки з полотна. Аді, його старший брат Рудольф (або Руді по-сімейному) і батько кроїли взуття.

Першою продукцією родини Дасслер були спальні тапочки. Матеріалом для них служило списане військове обмундирування, а підшви вирізали зі старих автомобільних покришок. Збут цієї конверсійної продукції взяв на себе Руді. Аді займався організацією виробництва і винаходом нових моделей. Через чотири роки дванадцять працівників, включаючи членів родини, виробляли по 50 пар взуття на день. А в липні 1924 року заснували компанію "Взуттєва фабрика братів Дасслер". Обоє братів з їхніми протилежними характерами добре доповнювали одне одного. Якщо Аді був винахідливим і боязким інтелектуалом і ганяв у футбол, то Руді мав вибуховий характер і віддавав перевагу джазу, сексу та боксу.

До 1925 року справи фірми пішли так добре, що Аді зміг собі дозволити невелику фантазію. Як запеклий гравець у футбол, він придумав і зшив футбольні бутси із шипами, що викував для нього місцевий коваль. Так народилося шиповане спортивне взуття. Футбольна модель виявилася зручної і разом з гімнастичними тапочками стала основною продукцією Дасслерів. Дуже швидко виробництво вже перестало вміщатися в дворі їхнього будинку. У 1927 році Дасслери орендували для своєї фабрики цілий будинок. Тепер штат був збільшений до 25 чоловік, а виробництво - до 100 пар взуття на день. Незабаром Дасслери купили орендовану фабрику, і вся родина перебралася в особняк, який знаходився неподалік від неї.

Аді вже не згадував, що кілька років назад збирався стати пекарем. Тепер його цілком захопила можливість робити спортивне взуття, а потім перевіряти його в спортивних іграх зі своїми друзями. Успіх шипованих футбольних бутс нашоухнув Аді на думку робити взуття спеціально для найсильніших учасників Олімпіад. Уперше спортсмени виступили в шипованому взутті "Дасслер" на Олімпіаді 1928 року в Амстердамі. На наступній Олімпіаді в 1932 році в Лос-Анджелесі німець Артур Ионат став третім у бігу на 100 метрів. Але найуспішнішим для Аді став 1936 рік. У нього народився первісток, а на берлінській Олімпіаді чорношкірий американський бігун Джессі Оуен у взутті "Дасслер" завоював чотири золоті медалі й установив п'ять світових рекордів. З цього моменту "Дасслер" став невизнаним стандартом спортивного взуття. Успіх маркетингу Аді був очевидний. У рік Олімпіади в Берліні продажі "Фабрики братів Дасслер" перевищили 400 000 німецьких марок. У 1938 році відкривається друга фабрика Дасслерів у Герцогенаурасі. Усього їхнє підприємство виробляє щодня 1000 пар взуття.

До цього моменту обоє братів Дасслер були переконаними членами нацистської партії. Однак, незважаючи на це, коли в 1939 році почалася Друга світова війна, фабрики Дасслерів піддалися конфіскації нацистами а самі брати відправилися на фронт. На одній з фабрик нацисти спробували налагодити виробництво ручних протитанкових гранатометів. Однак фабричне устаткування було не пристосоване для такого виробництва, тому Аді повернули з армії через рік - робити тренувальне взуття для німецьких солдатів. Коли Німеччина програла і цю війну, Аді випала своя частка національної катастрофи. У 1945 році Герцогенаурах потрапив в американську зону окупації. І поки фабрика Дасслерів поставляла в Сполучені Штати хокейні ковзани за контрибуцією, янки комфортно розташувалися у сімейному особняку. А дружина Аді, щоб прокормити родину, сама скопувала грядки і доглядала худобу. Але тривало це недовго. Через рік американці пішли, а брат Руді повернувся з табору для військовополонених.

Сімейну справу братам довелося поновлювати майже з нуля. Взуття "Дасслер" знову вироблялася з залишків військової амуніції, а 47 найменших робітників одержували зарплату натурою - дровами і пряжею. Правда, колишнього розуміння між братами вже не було. А навесні 1948 року, незабаром після смерті батька, вони посварилися остаточно і вирішили розділити компанію. Руді забрав собі одну фабрику, а Аді - іншу. Ще брати умовилися не використовувати назву і символіку сімейного підприємства. Аді назвав свою фірму Addas, а Руді свою - Ruda. Але вже через кілька місяців Addas перетворюється в Adidas (аббревіатура від Аді Дасслер), а Ruda - у Puma. Так припинив існування всесвітньо відомий у той час бренд - Dassler. Самі брати до кінця своїх днів зберігали мовчанку про причини сварки. Можливо, Руді так і не зміг простити Аді, що після війни той не спробував визволити його з табору для військовополонених, використовуючи знайомство з американськими офіцерами. А може бути, вони просто не змогли розділити спадщину батька. У будь-якому випадку після розвалу сімейного підприємства брати один з одним не розмовляли, а Puma і Adidas стали найзапекливішими конкурентами.

Більш того, ворожнеча засновників "Пуми" і "Адідас" перекинулася на їхнє рідне містечко Герцогенаурах. Кожна компанія утримувала в місті свою футб

команду, їхні співробітники демонстративно пили різне пиво, і навіть діти співробітників відвідували різні школи. Штаб-квартири обох компаній дотепер знаходяться в Герцогенаурасі, напруженість відносин між компаніями вже не та, але, як говорить один зі співробітників "Адідас" - "Тепер ми розмовляємо один з одним, але ви ніколи не побачите мене в їхньому взутті".

Розставшись із братом, Аді став одноособовим хазяїном власної компанії. Тепер йому не треба було ні з ким радитися. Скориставшись цією "уседозволеністю", він уже через рік "злегка" порушив договір із братом - не використовувати символіку "Фабрики Дасслерів". Аді взяв дві смуги з емблеми Dassler, прималював до них третю і запатентував те, що вийшло як символ "Адідас".

Щоб не дозволити братові обійти його, Аді береться за свою улюблену справу - винахідництво. У 1949 році він створює перші бутси зі знімними гумовими шипами. У 1950-м - футбольні бутси, пристосовані для гри у футбол у несприятливих погодних умовах: на снігу і на мерзлій землі. Заодно він згадує всі старі зв'язки з національними олімпійськими комітетами. На Олімпіаді в Хельсінкі в 1952 році більшість спортсменів зуваються вже не в Dassler, а в Adidas.

Під час тієї ж Олімпіади Аді приходить у голову думка пропонувати спортсменам інші товари під маркою Adidas. Першою пробою диверсифікації стало виробництво спортивних сумок, яке було розпочато через кілька місяців. І хоча кросівки залишаються основним виробництвом, Аді підшукує собі партнера, що візьме на себе виробництво одягу. Випадково на якийсь вечірці Аді познайомився з хазяїном текстильної фабрики Віллі Зельтенрайхом. Випивши разом, Аді замовив йому тисячу спортивних костюмів із трьома смужками уздовж рукавів. Товар пішов добре, а партнери так сподобалися один одному, що незабаром Зельтенрайх став шити тільки для "Адідас".

Рік від року взуття від Аді Дасслера ставало усе більш складним технічно і технологічно. Деякі конкуренти почали навіть робити упор у своїй рекламі на простоту своїх моделей і на те, що їхнє взуття перевірене часом. Але в 1952 році на Олімпійських іграх у Хельсінкі, Еміль Затопек у спортивному взутті Adidas завойовує протягом тижня три золоті медалі. Він перемагає в дистанціях 5000 метрів, 10000 метрів і в марафоні. Досягнення, не перевершене донині. Дружина Затопека тим часом перемагає в змаганні з метання списа. А в 1954 році інноваційне взуття Adidas виявляється поза конкуренцією на Чемпіонаті Світу з футболу - взута в Adidas збірна Німеччини вперше стала чемпіоном світу з футболу. Нація була в захваті - німці вперше з Другої світової стали переможцями. Аді особисто був присутній на вирішальних матчах у Берні. Під його керівництвом перед кожною грою бутси футболістів пристосовували до ґрунту і погодних умов за допомогою нової технології зйомних шипів. Ця перемога наштовхнула Аді на думку розміщувати рекламу прямо на стадіонах. У 1956 році він підписує угоду з МОК про рекламу "Адідас" на Олімпійських іграх у Мельбурні. Тоді ж "Адідас" починає міжнародну експансію й у виробництві - Аді підписує першу ліцензійну угоду з норвезькою фабрикою в Гьорвіку, незабаром Adidas починають робити і у Франції. Настає "золоте століття" Adidas - на Олімпіаді в Римі 1960 року більшість легкоатлетів роблять ставку на спортивне взуття Adidas. Вільма Рудольф завойовує три золоті медалі в спринті, незважаючи на перенесений у дитинстві поліомієліт, приблизно те ж саме відбувається і через чотири роки в Токіо, а в 1968 році в Мехіко спортсмени екіпіровані "Адідас" завойовують 37 золотих, 35 срібних і 35 бронзових медалей. У 1972-ому "Адідас" стає титульним спонсором Олімпійських ігор у Мюнхені, а збірна ФРН стає Чемпіоном Європи з футболу. Ще через два роки німецькі футболісти другий раз чемпіонами світу - і знову в "Адідас".

У 1975 році Аді Дасслер стає почесним членом "Американської асоціації спортивних товарів" - першим серед не американців.

У 1976 році глава Adidas дивився по телевізору змагання з бігу на 400 метрів на Олімпійських іграх у Монреалі. Раптом його увагу залучила невелика неточність у рухах кубинського бігуна Альберто Хуанторени. Під час бігу він ледь помітно підгинав стопу в напрямку її зовнішнього краю. Біг спортсмен у спеціально розроблених до цієї Олімпіади кросівках Adidas "Спайкс" з регульованими знімними шипами. Дасслер негайно подзвонив своєму помічникові, зайнятому на Олімпіаді, і наказав перевірити взуття спортсмена. Виявилось, що кубинець зі своєї ініціативи замінив шипи на більш довгі. Крім 76-річного Адольфа Дасслера, що сидів перед екраном телевізора за тисячі кілометрів від Монреаля, ніхто цього не помітив. Положення шипів відразу виправили, а Хуанторена завоював золото у фіналі змагань з бігу на 400 і 800 метрів. Усього ж на цих іграх спортсмени, екіпіровані "Адідас", виграли 75 золотих, 86 срібних і 88 бронзових медалей. Рекорд не побитий досі.

У 1978 році Адольф Дасслер вмирає і керівництво компанією переходить до його вдови - Катарини. Вона цілком успішно справляється з цією ношею аж до власної смерті в 1984 році. Потрібно сказати, що вона взагалі була неабиякою жінкою, ще в період становлення компанії, поки чоловік творив і розбирався в загальних концепціях виробництва, вона виконувала по суті всю адміністративну роботу. Після неї компанія дістається Хорсту Дасслеру - сину Аді та Катарини. Він налагодив міцні стосунки з Міжнародним Олімпійським Комітетом і Міжнародною федерацією футболу і спробував зробити перші реформи на підприємстві. Однак рання смерть 51-літнього Хорста внесла свої виправлення в справу. Сестри намагалися керувати підприємством, але швидко зрозуміли, що не мають відповідного розмаху і компетенції, тому в 1989 році вони продали 80 % своїх акцій усього за 440 мільйонів німецьких марок французькому підприємцю Бернарду Тапі, тодішньому власникові французького футбольного клубу "Олімпік-Марсель". І продали, мабуть, вчасно.

"Раптово Adidas зостарився завчасно. Його стали сприймати як щось нудне, утилітарне, учорашнє, що надягає тато, коли в неділю вранці миє машину перед під'їздом", - пише Томас Гед, автор книги 4D Branding. До 1990-х років положення "Adidas" стає просто катастрофічним: збитки досягли цифри \$100 млн. У спину дихали агресивні конкуренти: американський Nike і британський Reebok. Вони були молодшими, креативнішими, цікавішими. Але головне - мінявся світ, а разом з ним і ринок. Однак сама марка фірми являла собою цікавий потенціал для людей, які знають, що бренди можна реанімувати, а така спадщина, як у Adidas, на дорозі не валяється. З 1993 року нова команда фахівців стала писати нову історію Adidas.

Отже, у Adidas - Salomon AG безпосередньо працює близько 14 000 співробітників. Продажі компанії складають 6 267 млрд. євро, прибуток - 260 млн. євро. Концерн поєднує такі торговельні марки, як Adidas, Salomon, Mavic, Bonfire, ArcTeryx, Taylor Made і Maxfli. Штаб-квартира дотепер знаходиться на батьківщині Аді Дасслера, у баварському містечку Герцогенаурах. Американська штаб-квартира знаходиться в Портленді (штат Орегон). Загалом, "Адідас" у порядку, правда - це вже зовсім інший Adidas.

Самі незвичайні заповіти

Найнепрестойніший в історії заповіт залишив швець з Марселя.

З 123 записаних в ньому слів 94 неможливо вимовити навіть у відносно пристойному суспільстві.

Найкоротший заповіт написав банкір з Лондона. Він містив три слова: «Я повністю розорений»

Щонайдовший заповіт склав один з батьків-засновників Сполучених Штатів Томас Джефферсон. Вказівки щодо майна перемежались в документі з міркуваннями про історію Америки. По цьому заповіту спадкоємці Джефферсона отримували свої долі спадку тільки за умови, що відпустили на волю всіх своїх рабів.

Найобразливіший заповіт. Один середньовічний фермер залишав 100 ліврів своїй дружині, але наказав, якщо вона вийде заміж, додати ще 100 ліврів, мотивуючи тим, що бідоласі, який стане її чоловіком, ці гроші знадобляться. На жаль, в ті часи були заборонені розлучення.

Самий історично корисний заповіт залишив Вільям Шекспір. Він виявився досить дріб'язковим дядьком і зробив розпорядження щодо всього свого майна, починаючи від меблів і закінчуючи взуттям. Заповіт це мало не єдиний незаперечний документ, який доводить існування Шекспіра.

Найскладніший для розуміння заповіт був складений лаборантом знаменитого фізика Нільса Бора. У заповіті було так багато

спеціальних термінів і складних оборотів-фразеологізмів, що для його розшифровки довелося викликати експертів-лінгвістів.

Найкрупніша наявна сума, коли-небудь заповідана однією людиною. Генрі Форд заповідав розподілити 500 мільйонів доларів серед 4157 учбових і добродійних закладів.

Найвідоміший заповіт залишив Альфред Нобель. Документ був оспорений родичами. Вони отримували тільки півмільйона крон, а залишок - 30 мільйонів - було віддано на організацію знаменитої Нобелівської премії.

Найсекретніший заповіт залишив мільярдер Мішель Ротшильд. У ньому, зокрема, мовиться: «...Категорично і однозначно забороняю будь-який опис мого спадку, будь-яке судове втручання і оприлюднення мого статку...» Отже реальні розміри статку до цих пір не відомі.

Найбільший статок, залишений тварині. З цим же заповітом пов'язана і найбезглуздіша історія про спадок. Мільйонер і кінопродюсер Роджер Доркас всі свої 65 мільйонів доларів залишив улюбленому песику Максиміліану. Суд визнав таке рішення законним, оскільки за життя мільйонер виправив Максиміліану абсолютно людські документи. Дружині Доркаса залишив 1 цент. Але вона, по тих же собачих документах, вийшла заміж за пса і, після його смерті, спокійно вступила в права спадку, оскільки пес, природно, заповіту не залишив.

ВІТЛАЄМО!!

З Міжнародним

Днем студента!!!

Бакушевича Андрія Ярославовича (6.11)

Черничинець Світлану Петрівну (20.11)

Антонюка Віктора Володимировича (27.11)

*З Днем народження вітаєм,
Щастя й долі Вам бажаєм,
Здоров'я небесної благодаті,
Миру й злагоди у хаті.*

*Осіпаються дні пелюстками,
Непомітно спливають роки,
Не сумуйте, гордіться літами,
Бо не марно прожиті вони.*

*Як для Вас - то прожито ще мало,
Доживіть хоч принаймні до ста,
Щоб усюди Вас щастя стрічало,
А для горя щоб час не настав.*

*Нехай любов незгасно світить,
Хай доля радісно співає,
Для Вас усі найкращі квіти
І найласкавіші слова.*

*Бажаєм Вам життя прожити
Без сліз, без горя, без біди.
Нехай воно щасливим буде
Сьогодні, завтра і завжди!*

*Сьогодні День студента є символічним
об'єднанням студентів усіх
факультетів і всіх навчальних закладів.*

*Студенти в цей День традиційно
веселяться на повну силу, забувши про
майбутню сесію, заліки і "хвости". Без
уваги не залишаються ні клуби, ні
дискотеки, ні навіть посиденьки в
гуртожитку. В цей день бажаємо
студентам здоров'я і бадьорості, щастя
й успіхів у всіх їхніх починаннях!*

*Прийміть щирі вітання до Дня
студента, а також побажання здоров'я,
успіхів та активної життєвої позиції.*

*Саме від Вас та Ваших вчинків,
залежить майбутнє!*

*Редакція газети :
Ткач І.Ю., Масляна О.Б.
Кореспонденти:
Студенти I- II курсів
Особлива подяка:
Гощинському А.В.
Видавництво: ТІСІТ
Випуск: №8, к-ть стр.16,
2007 р.*

У наступному номері:

- ✓ Студент року -2007
- ✓ Представлення I курсу
- ✓ Сесія наближається
- ✓ Новий 2008 Рік...
- ✓ І звичайно багато нової цікавої інформації